

Donatiu de Governament

Olot 29 de Juny de 1899.

L'Olot

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse a

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanista s'ha treballat a l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustenten, ben clars y a la llum del sol los va exposar a la Reya Regent d' Espanya en sa vinguda a Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en l' Assemblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguérem, entenem avuy que han de quedar a carrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra; las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y formació del pressupost anyal de gastos, al que deuran contribuir los regions en proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró entenem que correspon al poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que a Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Cortes catalanes, no sols pera estatuir nostre dret y leys civils, sinó per quant se referelxi a la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya s'allen en ultima instancia ls plets y causas: volém esser arbitres de nostra administració, fessant ab entera llibertat las contribucions é impostos y volém, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó elso que volém; per aixó anem; a n' aixó arribarém a no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897)

¡QUE BALLIN!

Se parla molt de que 'ls cristians del ministeri de la Guerra ballan a la desesperada; també 'ls carlins que eran cristians, avans de marxar de Olot per forsa, feyan uns saraus ahont hi acudian las beatas d'aquesta vila y fins ne pujavan del Ampurdà per veure ballar l'héroie d'Alpens.

Es un vici aqueest del ballar que no se deu haver propagat molt entre 'ls moros, perque dels balls d'aquesta gent casi may se 'n parla. Be ho deu-ha esser de moros los que 'ns han pre cent cinquanta mil kilòmetres quadrats de territori y uns deu ó dotze

milions d'habitants. Però aquets en compte de ballar tenen altrs manias; vervigracia, la de possehir bons barcos y bons canons, bons soldats y bons generals, y sobre tot la mania més bestial, la d'estar al corrent dels darrers avenços en l'art de la guerra. Tot aixó son manias, com la del ballar, sinó que cada nació se las enfila d'una manera estranya.

A Manila cap allà als últims d'Abril del any passat en Montojo donava balls sumptuosos, y 'l general Augusti de qui ara ningú parla, també reunia en sos salons de la capitania general a la crema del cristianisme espanyol de la capital de Filipinas. Aixó està clar, pera matar las nits y ferse passar

Brong Brada